ਬਾਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਨੂਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2017 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ.30404-30442)

ਅਗਸਤ 08,2019

[ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਬਦੁਲ ਨਜ਼ੀਰ ਅਤੇ ਐੱਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੇਰੀ/ਲੈਚਃ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ-ਨਿੰਦਿਆ-ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1996 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐੱਸਐੱਲਪੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ-ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ-ਸ਼ਾਮਲ ਹਨਃ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ-ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ-ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦਸੰਬਰ 2016 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਿੰਡ ਕਸਾਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 65/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਯਾਰਡ-ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ-ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ-ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ 21 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਦੇਰੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਾਨੂੰਨਃ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨਾ-ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਅਧਿਕਾਰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੁੱਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ-ਅਜਿਹੇ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪੀੜ੍ਹਤ ਧਿਰ ਇਲਾਜ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਜੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਧਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਣਜਾਣ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਸੰਬਰ 2016 ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿੰਡ ਕਸਾਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਆਵਜਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। 65/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼।

1.2 ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ Rs.65 ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਦਰਭ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। 30/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਦਰਭ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਤੱਕ 22/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ। ਵਿਹੜੇ. ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ

ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕਥਿਤ ਗਲਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1.3 ਇਹ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੁੱਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਘੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਧਿਰ ਇਲਾਜ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੱਦਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੱਦਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਨਾ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ/ਕਾਰਨ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਠੋਸ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1.4 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਦਰਭ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਧਾ ਕੇ Rs.30-ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਲ 1996 ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਨਅਤੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਜ਼ਮੀਨ ਲਗਭਗ 30 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਬਜਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਲਾਟੀਆਂ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ। ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ (21 ਸਾਲ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਅਲਾਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ।

1.5 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7534,7542 ਅਤੇ 7886 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 30404-30442/2017

ਨਾਲ।

2017 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 30455-30460, 23522-23530/2018 ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਨੰਬਰ,887,843,839,837,857,842,838,846,847,848,849,850,965,942,859,860,940,892,840,875,831,869,929 ਅਤੇ 833/1993 ਵਿੱਚ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਰਿਸ਼ੀ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਉਤਕਰਸ਼ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੇਮ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਅਕਸ਼ੈ ਅਮ੍ਰਿਤਾਂਸ਼ੂ, ਅਨੁਵ੍ਰਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਮਿਸ ਤੁਲਿਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐੱਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 193,224 ਅਤੇ 142 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 919/1993 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 2.4.1996 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਬੰਧਤ ਮੂਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

3. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7534,7542 ਅਤੇ 7886 ਦਿਨਾਂ (ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲ) ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 193,224 ਅਤੇ 142 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।

3.1. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ/ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7534,7542 ਅਤੇ 7886 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ/ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

4. ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਸ਼ੀ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਪਿੰਡ ਗੁਲਸੀਤਾਪੁਰ ਅਤੇ ਤਿਲਪਤਾ ਦੀਆਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ 4 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਕਸਨਾ ਤੋਂ ਦੂਰ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿੰਡ ਗੁਲਸੀਤਾਪੁਰ ਅਤੇ ਤਿਲਪਤਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਯਾਨੀ ਨੋਇਡਾ-ਦਾਦਰੀ ਰੋਡ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਕਾਸਨਾ 4 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਗੁਲਸੀਤਾਪੁਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਕਸਨਾ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 1.3.1989 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ @.65 ਰੁਪਏ-ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 05.12.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿੰਡ ਗੁਲਸੀਤਾਪੁਰ ਅਤੇ ਤਿਲਪਤਾ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਪਿੰਡ ਕਸਨਾ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਭਾਵ,65 ਰੁਪਏ - ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਯਾਰਡ 'ਤੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ/ਕਿਸਾਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ, ਦੇਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਰਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।

4.1 ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਹੋਡਲ ਬਨਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰੀ ਨੇ (1996) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 311 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ; ਧੀਰਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਨੇ (2014) 14 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 127 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਕੇ. ਸੁੱਬਾਰਾਯੁਡੂ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਪਟੀ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ) ਨੇ (2017) 12 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 840 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰੋ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।

5. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 3 – ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ (ਯੂ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਡੀ. ਸੀ.) ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4 – ਗ੍ਰੇਟਰ ਨੋਇਡਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 3 ਅਤੇ 4 ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।

5.1 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

5.2 ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

5.3 ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਏ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਪਿੰਡ, ਭਾਵ ਪਿੰਡ ਕਾਸਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਪਿੰਡ ਕਸਨਾ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਿੰਡ ਗੁਲਸੀਤਾਪੁਰ ਅਤੇ ਤਿਲਪਤਾ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

5.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 2.4.1996 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੇ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

5.5 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੰਡ ਗੁਲਸੀਤਾਪੁਰ ਅਤੇ ਤਿਲਪਤਾ ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਲ 1985-1989 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਉਸੇ ਦਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 5.6 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਸਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ, ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਇਹ ਲਾਗਤ ਅਲਾਟੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।

5.7 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਗੁਲਸੀਤਾਪੁਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੰਡ ਕਸਨਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਕਸਨਾ ਮੁੱਖ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰੇਟਰ ਨੋਇਡਾ ਨੂੰ ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੁਲੰਦਰ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਗੁਲਸੀਤਾਪੁਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

5.8 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

5.9 ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

6. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

6.1 ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1996 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਗੁਲਸੀਤਾਪੁਰ ਅਤੇ ਤਿਲਪਤਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਬਜ਼ਾ ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ .8-10 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ-ਮੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ, ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 22.3.1993 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਦਰਭ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ .30 ਰੁਪਏ-ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਯਾਰਡ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ

ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 22-20 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਯਾਰਡ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਕਸਨਾ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਿੰਡ ਕਸਨਾ ਦੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵਿਕਾਸ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ।

7. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ/ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਸੰਬਰ, 2016 ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿੰਡ ਕਸਾਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿ. ਮੀ. ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਹੜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ, 2017 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਪੈਲਿੰਗ ਦਾ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਲਕਿ ਪਿੰਡ ਕਸਾਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ”

7.1 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ 'ਆਈ. ਡੀ. 2' ਤੱਕ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਯਾਨੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ 'ਆਈ. ਡੀ. 1' 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ .30 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਦਰਭ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਦਰਭ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਾਰਡ ਤੋਂ .22 ਰੁਪਏ -ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ। ਵਿਹੜੇ. ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 'ਏ' ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕਥਿਤ ਗਲਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। , ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ. ਇਹ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੁੱਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਘੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਨਾ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ

ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ/ਕਾਰਨ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ. ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਠੋਸ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਹੈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਹੋਡਲ (ਉੱਪਰ); ਧੀਰਜ ਸਿੰਘ (ਉੱਪਰ); ਅਤੇ ਕੇ. ਸੁੱਬਾਰਾਯੁਡੂ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਭਾਵ/ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੇ ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰੀ/ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਦਰਭ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਧਾ ਕੇ Rs.30-ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਲ 1996 ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਜ਼ਮੀਨ ਲਗਭਗ 30 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਏ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਵਾਧੂ ਬਜਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ (21 ਸਾਲ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਅਲਾਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

10. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7534,7542 ਅਤੇ 7886 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate